1. Viertel 13. Jh. Seite 28v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36643
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

exnata auctoritate rei exteporib
auctoritatū quartus exductis facti
q; maloq; v. extormētis. lerti g̃ su
pior modus q̃ ē exteporib ī octo spe
cies diuuat. p̄ma ingenuo sēdā opi
b. tertia etate. iiii fortuna. v. arte.
vi. usu. vii necessitate. viii. cōcursioē
fortuitoq;. testimoniū ōne ē q̃ aliq̃
externa re sumit ad faciendā fidē
plona ñ qt̄ cēq; ē q̃ testimoniū pondē
habet ad faciendā fidē. ſ; moq; plura
te debet esse laudabil. Hatur ē auctō
ritas q̃ maxima uirtute ꝗsistit. Tes
timonia multa sunt. q̃ afferūt auc
toritatē. id ē ingenuū. opes. etas. for
tuna. ars. usus. necessitas. ꝗcursio
rer fortuitarū. adiectis factisq;
maioq; petit fides ē pscoq; dicta tac
taq; memorant. dtor nitis fides pbe
t. p̄q nemo credit nitiri uelle. tau
q̃ tractant intēpore q̃a suis noib pla
na sunt distinctione ñ indigent. Me
morie q; cedindū ē. topica oratorib
dialecticis poetis. ē uirtus petis cōmu
nit q̃dē argumēta pstare. ſ; q̃n aliq̃
specialit pbant. ad rethores poetas
uirtusq; pros pertinet. Quādo uero ge
neralit disputat ad philosophos ad
tuie manifestū ē. Mutabile plane gen op
ti inuenū potuisse colligi q̃ē q̃ ꝗcie uariet mob̄ etas
humane mentis ꝗsensib exigendis pdiuc
tas causas potat inuenire ē dusū a cliberū
acuoliūtanū intellectū. Hā q̃cq; se uertit
q̃scq; cogitationes intraūt ī aliquit eoq; q̃ p
dicta sunt necesse ē cadat ingenuū.

De cōpositis.

Cōmanoq; g̃ria. iii. sūt que aristoteles an
tecedenia. i. obposita uocauit. ppt q̃d sibi
uelint alis ex adiuncto iudent dicere ut ot
ia. Hec tamen ōnia q̃ apponūt sibi. mata sūt
ſ; ōnia a commatio opposita sunt. p̄ mū gen
ē. mamoq; q̃d uarta cicerone diuisū uocat. pro
q̃d cōmane. sibi tantū opponit. ut ñ eoq;
sit q̃b opponit. ut sapientia stultitia. q̃d gen
uel spēs dicunt. Hā sunt q̃dā ei q̃ medū ha
bē ē sūt q̃ sine medio sūt. tē q̃dā sūt q̃ ha
bent medū ē tamen sim̄ noie sūt. stulti utq;
ei uocabulū esset. canidū ē nigrū medū
habent q̃ā ut eos sepe color pallid ē fide
uenit. Sine medio sūt. quens unū de duo
b accidit ū sint ē consumat hoq; nch ē
medū. Ea aut quoq; media sim̄ nomine
s ut felix infelix. medū habit ñ felix. Se
dū gen relatiuoq; q̃ta sibi obponūt ut ad se
cōferant. sic duplū simplū. hoc solū oppo
toq; gen ad se refert. Hō enī ñ at nisi ad mu
ñ refert. ꝗ simplū ñ ad duplū aut ē cui oppo
nit. Hā relatiuū ipo relatiuo ita opponit.
ut hoc ipm q̃d opponit ei cui opponit. q̃ oppo
nit ei ñ concedē dici ñ possit. q̃cq; ñ refe
rat. Mundū enī opponit duplo. eiq; dupli
medū est. ſ; ita ulli opponit ut ei sit cui oppo
nit. sic ē si paruū opponit magno. nam
ipm paruū. ad magnū cui opponit sit puū
Hā supora q̃dicūt. ꝗnia ita sibi opponūt
ut eoq; ñ sunt q̃b opponūt. ñ ad ea q̃cq; nite
ferant. sicd iusta iustitie ita ornata ē ut ñ
ei iustitie iusta sit. aut a illā sit iusta
Tertiū gen oppositoq; habet Vorbano. q̃ gen
cicero puationē uocat. q̃ostīdat aliq̃ q̃ ꝗ
habuisse uim puatus ē. cui spēs sē ostendit. Quar
p̄ma ē ite. u. loco. iii. intēpore ꝗgruo. Inter
ut cecitas. ꝗ uisio ī oculis. ꝗ cecitatis. uisio
nis ī oculis loc ē. Intēpore congruo ut
iuuenē ñ dicē sim̄ de senib. eū cui de senes
adhuc etas puma negauit. Hō enī ē puia